

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

7520
10-7-2018

**ΕΡΩΤΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

**Θέμα: Οι παγίδες των δανείων σε ελβετικό Φράγκο και η υποχρέωση
νομοθετικής ρύθμισης**

Η υποχρέωση των τραπεζών να δίνουν σαφείς και αναλυτικές εξηγήσεις στους πελάτες τους για τους κινδύνους που συνεπάγεται η λήψη δανείων σε ελβετικό φράγκο πριν ακόμη τους τα χορηγήσουν, επισημαίνεται σε δικαστική απόφαση - «τομή» στα χρηματοπιστωτικά χρονικά.

Η απόφαση εκδόθηκε από το Μονομελές Πρωτοδικείο της Αθήνας με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων και αποτελεί μια πρώτη δικαίωση για δανειολήπτες σε ελβετικό φράγκο, που ναι μεν έχουν υπογράψει και αποδεχθεί τους όρους της τράπεζας για τη λήψη του δανείου τους, πλην όμως αρκετοί από αυτούς δεν θα μπορούσαν να διαθέτουν ιδιαίτερες γνώσεις για τους κινδύνους που συνεπάγεται η λήψη τέτοιων δανείων.

Σύμφωνα με την απόφαση, οι τράπεζες είχαν υποχρέωση να διαθέτουν εξειδικευμένους συμβούλους οι οποίοι θα παρείχαν σαφή και επαρκή πληροφόρηση σε πελάτες που ήθελαν να λάβουν δάνειο σε ελβετικό φράγκο, προκειμένου εκείνοι να αποφασίσουν στη συνέχεια με σύνεση και γνώση για τους κινδύνους που συνεπάγεται η λήψη δανείου σε ξένο νόμισμα.

Η πληροφόρηση των δανειοληπτών από τους συμβούλους της τράπεζας -πάντα σύμφωνα με την απόφαση- έπρεπε να είναι επαρκής και εξειδικευμένη και να περιλαμβάνει έστω και κατ' ελάχιστον τις επιπτώσεις που θα είχε στις δινειακές δόσεις, αλλά και στο κεφάλαιο, μια σοβιρή υποτίμηση του ευρώ και τυχόν αύξηση του επιτοκίου του ελβετικού φράγκου. Κατά το δικαστήριο, αν οι δανειολήπτες είχαν ενημερωθεί επαρκώς και είχαν κατανοήσει πλήρως τους κινδύνους, ενδεχομένως να μην ελάμβαναν ποτέ το δάνειο.

Τα δάνεια, που χορηγήθηκαν σε ελβετικό φράγκο, δεν είναι απλά δάνεια, αλλά, σύμφωνα με τη δικαστική απόφαση, στην ουσία είναι προϊόντα επενδυτικού χαρτοφυλακίου συνδεδεμένα ευθέως με την αγορά συναλλάγματος, δηλαδή την αγορά όπου καθορίζονται οι συναλλαγματικές ισοτιμίες.

«Οι συναλλαγματικές ισοτιμίες είναι οι μηχανισμοί μέσω των οποίων τα διάφορα νομίσματα συσχετίζονται μεταξύ τους στην παγκόσμια αγορά, παρέχοντας την τιμή του ενός ως προς το άλλο» αναφέρει το δικαστήριο στην απόφασή του και

προσθέτει: «Το σημαντικότερο, επομένως, που ο δανειολήπτης έπρεπε να σταθμίσει, ήταν ο μεγάλος κίνδυνος, που αναλάμβανε έναντι μιας μελλοντικής σοβαρής μεταβολής της ισοτιμίας και ο τρόπος που αυτό θα μπορούσε να επιδράσει στην αποπληρωμή του δανείου».

Με το σκεπτικό αυτό το δικαστήριο δικαιώνει τους δανειολήπτες ελβετικού φράγκου που προσέφυγαν ενώπιον του και οποίοι – σύμφωνα με την απόφαση - βρέθηκαν μπροστά σε αόριστους και ασαφείς τραπεζικούς όρους σχετικά με την αποπληρωμή του δανείου τους. Οι όροι δε αυτοί, κατά το δικαστήριο, λόγω ακριβώς της ασάφειάς τους, είναι καταχρηστικοί.

Με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσαν στο δικαστήριο οι δανειολήπτες στρέφονταν κατά διαταγής πληρωμής που είχε εκδοθεί από το Νομομελές Πρωτοδικείο της Αθήνας. Οι δανειολήπτες ζήτησαν δικαστική προστασία, καθώς λόγω προβλημάτων που αντιμετώπισαν έπαψαν να καταβάλουν τις μηνιαίες δόσεις του δανείου τους, με αποτέλεσμα η τράπεζα να στραφεί εναντίον τους και να εκδοθεί σε βάρος τους η διαταγή πληρωμής.

Οι προσφεύγοντες είχαν λάβει από την τράπεζα στεγαστικό δάνειο σε ελβετικό φράγκο (με ισοτιμία εκταμίευσης 1 ευρώ = 1.625 ελβετικά φράγκα), διάρκειας 300 μηνών μετατρέποντας μάλιστα το επιτόκιο από κυμαινόμενο σε σταθερό.

Στην αίτηση που κατέθεσαν στο δικαστήριο προέβαλαν ως βασικό επιχείρημα ότι η τράπεζα δεν τους παρείχε την κατάλληλη ενημέρωση σχετικά με τους οικονομικούς κινδύνους που μπορούν να προκύψουν από την ενδεχόμενη αυξομείωση της συναλλαγματικής ισοτιμίας ευρώ και ελβετικού φράγκου και πως με τον τρόπο αυτό οι εκπρόσωποι του τραπεζικού ιδρύματος παραβίασαν τους Γενικούς Όρους Συναλλαγών (ΓΟΣ).

Το δικαστήριο εξετάζοντας τα στοιχεία που προσκόμισαν οι αντίδικες πλευρές έκρινε ότι στις ρήτρες που περιλαμβάνονται στη σύμβαση που υπέγραψαν οι δανειολήπτες με το πιστωτικό ίδρυμα «δεν παρουσιάζονται, κατά τρόπο σιγή και ορισμένο, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των συμβαλλομένων, δεν διατυπώνεται ευκρινώς ο τρόπος λειτουργίας της συναλλαγματικής ισοτιμίας, η μέθοδος και οι ιδιαιτερότητες του μηχανισμού μετατροπής του εγχώριου νομίσματος σε ξένο νόμισμα, καθώς, επίσης, και η σχέση μεταξύ του μηχανισμού αυτού και των τυχόν άλλων, που προβλέπουν έτερες ρήτρες σχετικά με την αποδέσμευση και την αποπληρωμή δανείων, ούτως ώστε οι καταναλωτές να μπορούν να εκτιμήσουν τις οικονομικές συνέπειες, που θα μπορούσαν να έχουν για τους ίδιους οι παραπάνω όροι, και, συγκεκριμένα, να διαγνώσουν, εκ των προτέρων, τόσο το ύψος των μηνιαίων τοκοχρεωλυτικών δόσεων, που θα καλούνταν να καταβάλουν για την αποπληρωμή του δανείου, όσο και το ύψος του ανεξόφλητου κεφαλαίου, σε περίπτωση που η ισοτιμία μεταξύ ευρώ και ελβετικού φράγκου διαφοροποιούνταν σε βάρος του πρώτου».

Πέραν όμως όλων αυτών, το δικαστήριο με την απόφασή του «κατακελευνώνει» την τράπεζα, κρίνοντας πως δεν ενημέρωσε τους πελάτες της όσον όσον αφορά «στους αμυντικούς μηχανισμούς κάλυψης του κινδύνου από την ενδεχόμενη μεταβολή της συναλλαγματικής ισοτιμίας ή και των επιτοκίων, με ειδική και εξειδικευμένη παράθεση και ανάλυση των οικονομικών όρων αναφορικά με την δυνατότητα χρήσης προγραμμάτων αντιστάθμισης του συναλλαγματικού κινδύνου...».

Κατόπιν τούτων ερωτάσθε:

1. Θα συνεχίσουν οι Τράπεζες να δανείζουν σε ελβετικό φράγκο χωρί; να είναι επαρκής και εξειδικευμένη ή ενημέρωση των δανειοληπτών;
2. Θα υποχρεώσετε τις Τράπεζες να κατοχυρώσουν τους δανειολήπτες από τους κινδύνους που συνεπάγεται η λήψη ενός δανείου σε ελβετικό φράγκο;
3. Με βάση την δικαστική απόφαση, τι θα κάνουν οι Τράπεζες τώρα με τα υφιστάμενα δάνεια σε ελβετικό φράγκο;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος